

Société Nouvelle Siemens N.V.

(vroeger Auxiliaire Médicale)

WARMOESBERG 65, BRUSSEL

Tel. 17.16.07 (3 lijnen)

Vertegenwoordigt volgende firma's :

Siemens-Reiniger-Werke AG/Erlangen, Quarzlampen-Gesellschaft mbH/Hanau, Elema-Schönander AB/Stockholm, Richard Wolf/Knittlingen, A. Schneider/Berlin, Jos Neuberger/München.

DE STANDAARD

HET DAGBLAD

VOOR DE AFGESTUDEERDEN

Emiel Jacqmainlaan 127 - BRUSSEL

Mededelingsblad van het A.V.O.H.V.

Inhoud

Bij de afwijzing van Prof. Dr. C. Heymans als voorzitter van het Rode Kruis

Dagelijks Bestuur

De achteruitstelling der Vlamingen in de voornaamste Belgisch-koloniale wetenschappelijke instellingen

Prof. L. De Wilde

Kanttekeningen bij « Een Vlaamse Universiteit te Antwerpen »

J. Heinz

Prof. Dr. Karel Pinxten

G. Eyskens

Personalia

Bibliografie

3e Jaargang

mei 1958

Nummer 5

notab

**ZUIGELINGEN-EN DIEETVOEDING
VAN EIGEN BODEM
HOOGSTE KWALITEIT**

gracilac

volle gezuurde melk
voor zuigelingen

premalac

half-afgeroomde
gezuurde melk
voor zuigelingen

Diédex

voedingsuiker

annalac

zoutloze half-vette melk

desal

zoutloze melk voor
toekomstige moeders

plenolac

volle melk

**DIADAL N.V. NOSTA
OPWIJK**

MEEST MODERNE EN WETENSCHAPPELIJKE DIEETVOEDING

J. Plet

MEDEDELINGSBLAD

VAN HET

ALGEMEEN

VLAAMS OUD-HOOGSTUDENTEN VERBOND

REDAKTIE : Mr. J. Heinz, Violierstraat, 4, Antwerpen.

BEHEER : Sekretariaat van het A.V.O.H.V., Nieuwbrug, 21, Brussel (P.R. nr 42.92.38).

PUBLICITEIT : N.V. Publicarto, Wetstraat, 208, Brussel (tel. 02.339630).

**Bij de afwijzing van Prof. Dr. C. Heymans
als voorzitter van het Rode Kruis**

Ter vervanging van Prins de Merode, overleden, werd door de algemene raad van het Rode Kruis van België, Prof. Dr. C. Heymans, ere-voorzitter van het A.V.O.H.V., voorgesteld als voorzitter van het Rode Kruis. De heer Leburton, waals minister van volksgezondheid, heeft dit voorstel afgewezen. Deze gelegenheid wordt tevens door een bepaalde pers en door bepaalde weerstandsgroeperingen op laffe wijze gebruikt om de hoogstaande persoonlijkheid van onze ere-voorzitter te bezwadderen met oneerlijke en valse verdachtmakingen.

Het A.V.O.H.V. verwerpt met hooghartige minachting deze gemene aantijgingen. Aangaande de afwijzing van Prof. Dr. C. Heymans als voorzitter van het Rode Kruis heeft het dagelijks bestuur van het A.V.O.H.V. hiernavolgende dagorde aan de pers medegedeeld :

Het dagelijks bestuur van het Algemeen Vlaams Oud-Hoogstudentenverbond in bijzondere zitting voor deze aangelegenheid samengeroepen,

tekent met verontwaardiging protest aan tegen de houding door de heer Leburton, minister van volksgezondheid, aangenomen ter gelegenheid van de benoeming van de opvolger van Prins de Merode als voorzitter van het Rode Kruis van België ;

voelt de vernedering, welke bedoelde minister aan Professor Dr. C. Heymans, Nobelprijs voor geneeskunde, heeft toegebracht als aangedaan aan geheel de vlaamse wetenschappelijke wereld en aan geheel het vlaamse volk ;

betreurt dat een waals minister niet begrepen heeft dat het hem in deze aangelegenheid niet paste een eigene en tevens politieke opvatting te doen zegevieren tegenover die zienswijze, welke geheel de belgische en ook buitenlandse wetenschappelijke wereld en de algemene raad van het Rode Kruis van België erop nahouden ;

verzekert hem, die jaren lang in zeer moeilijke omstandigheden het voorzitterschap van het A.V.O.H.V. heeft waargenomen en er thans de diep-vereerde ere-voorzitter van is, dat het bestuur en alle leden van het A.V.O.H.V. eendrachtig achter hem staan ;

beslist dat deze dagorde aan de pers zal medegedeeld worden.

De achteruitstelling der Vlamingen in de voornaamste Belgisch-koloniale wetenschappelijke instellingen (*)

2° — Een reeks werken en overdrukken. Deze reeks omvat thans 459 uitgaven, waarvan 436 in het frans en 23 in het nederlands.

3° — Een reeks vlugschriften, waarvan op dit ogenblik 36 nummers bestaan. Alle zijn in het frans gesteld, uitgenomen 2 die ook in nederlandsse vertaling beschikbaar zijn.

Deze kleine statistiek bewijst overduidelijk hoe de dienst der uitgaven van de landbouwdirectie van het Ministerie van Koloniën — en hetzelfde kan gezegd van de andere direkties van het Ministerie — in flagrante schending werkt van zijn nationale verplichtingen. Te zijner ontlasting dient echter aangevoerd dat de vlaamse auteurs en medewerkers geen gehoor geven aan de herhaalde rechtzinnige pogingen (die mij bekend zijn) om nederlandstalige bijdragen te bekomen. De redenen hiervoor heb ik hoger opgegeven: het zijn dezelfde die er de jonge vlaamse wetenschapsmensen van weerhouden hun publikaties in het nederlands te stellen in de 6 instellingen die ik hier op de korrel heb genomen.

**

Al de beschamende vaststellingen die ik voor U ontwikkeld heb waren er nodig om te komen tot het inzicht hoe de Vlamingen in de koloniaal-wetenschappelijke instellingen worden achteruitgesteld, en tot de vraag hoe die toestand nog kan gekeerd worden. De reeks is t.a. niet uitgeput en ik heb mij vrijwillig beperkt tot de bijzonderste onder hen.

Ik moge er daarenboven op wijzen dat, benevens deze « nationale » studiegemeenschappen, nog andere bestaan die zeer actief deelnemen aan de opbouw van Kongo en van de afrikaanse wetenschappen; en ditmaal in hoge mate voor eigen wetenschappelijk voordeel. Ik vernoem hier FOMULAC (Fondation médicale de l'Université de Louvain au Congo), CEMUBAC (Centres scientifiques et médicaux de l'Université Libre de Bruxelles au Congo), FULREAC (Fondation de l'Université de Liège pour les Recherches au Congo) en GANDA-KONGO van de universiteit van Gent. Het zou de moeite lonen na te gaan wat alles deze universitaire stichtingen verwezenlijken en nastreven, in welke onderlinge verhouding zij door staatsmiddelen worden gesteund, in welke mate elk der beide volksgroepen er voordeel aan heeft; zoals ook in hoever zij gerechtvaardigd zijn en zouden moeten samenwerken.

De meest klaarblijkende gevolgtrekking die zich opdringt na ons overzicht is deze dat de nationale wetenschappelijke instellingen — alle opgericht ten nutte van de beide belgische volksdelen en gefinancierd door de belastingsgelden van deze beide — eenzijdig en doelbewust worden misbruikt ter versteviging van het franse taaloverwicht in België en ter vestiging van hetzelfde in Kongo; en dat zulks geschiedt mede met de welwillendheid of ingevolge de onmacht van de vlaamse wetenschappelijke wereld.

De factoren die de potentiële en werkelijke vlaamse aanwezigheid bepalen zijn enerzijds de belangstelling en de geschiktheid der kandidaten, en anderzijds de gevoerde politiek door de voordragende en benoemende bevoegdheden. Terwijl de factoren die de vlaamse doelmatigheid bepalen ener-

(*) Vervolg van lezing gehouden op de algemene ledenvergadering van het Algemeen Vlaams Oud-Hoogstudentenverbond te Gent op 9 februari 1958, zie jaargang 1958, nummer 3 en 4.

zijds zijn de belevenis van de sociale verplichtingen en anderzijds het doelbewust gebruik van de eigen taal in woord en schrift.

Er bestaat niet de minste twijfel dat de belangstelling en de geschiktheid in voldoende mate aanwezig zijn in de vlaamse akademische wereld om overal een Vlaming te kunnen plaatsen waar rechtvaardigheidshalve een Vlaming past. Maar er bestaat geen belangstelling en geschiktheid in zo'n mate dat telkens evenveel kandidaten naar voren kunnen gebracht worden als dit langs franssprekende zijde wel mogelijk is. De oorzaak hiervan is te vinden in het feit dat de Vlamingen weten hoe moeilijk het hun gemaakt wordt, en in het feit dat vele van diegene die toch een voet in de stijgbeugel krijgen dan maar overlopen naar de waalse renbaan waar geen hindernissen hen zullen ophouden; dit laatste is de bloedziekte die sinds 125 jaar belet dat ons volksdeel tot volle ontwikkeling zou komen.

De voordragende en de benoemende bevoegdheden staan onder invloed die steeds tegen ons hebben gewerkt. Bijna alle z.g. nationale wetenschappelijke instellingen zijn immers genoyauteerd door een massale franssprekende meerderheid, waarvan het zuiver waalse gedeelte zich laat leiden door taalimperialisme en racisme, en waarvan het verfranste vlaamse gedeelte het normaal of voordelig vindt dat het nederlands wordt buitengehouden. De vlaamstalige minderheid die daartegenover staat toont zich inschikkelijk, hetzij uit overtuiging, hetzij uit onverschilligheid, hetzij uit onmacht.

Het middel ligt in de hand van de benoemende bevoegdheid — de Minister van Koloniën — om een gezond evenwicht te verwezenlijken; maar de hoger aangehaalde voorbeelden zijn evenvele bewijzen dat zulks tot hiertoe niet geschiedde, ja zelfs dat het evenwicht nog meer verstoord wordt door de Minister en zijn verfranste administratie dan door de instellingen.

De doodeenvoudige gedragslijn die zou dienen gevolgd te worden in een land als het onze, ware dat alle « nationale » instellingen en ontdubbelde universiteiten en hogescholen steeds een franstalige en nederlandstalige kandidatenlijst zouden voordragen, en dat ook de Minister niet anders zou handelen.

Op die manier zou de vlaamse doelmatigheid alléén nog afhangen van de Vlamingen zelf. Maar daartoe zijn twee voorwaarden vereist:

1° — Evenzeer als dit het geval is bij de Walen zouden de Vlamingen moeten blijk geven van een wakker samenhorigheidsgevoel, en van genoeg verantwoordelijkheidszin tegenover hun volksgemeenschap om nu eens dezer kulturele en materiële belangen in alles zoveel recht te doen wedervaren als het gemeenschappelijk belangencomplex Vlaanderen-Wallonië-Kongo zulks mogelijk maakt; i.p.v. steeds bereid te zijn om hun volksbelang te slachtofferen op het altaar van de waalse belangen en van de voorgewende kongolese belangen, zoals tot hiertoe beschamende traditie is.

2° — In woord en geschrift moet aan onze nederlandse taal de plaats gegeven worden die haar toekomt.

Wij hebben hoger reeds aangemerkt hoe de mening veld wint dat het nederlands niet de wetenschappelijke uitstralingskracht zou hebben die de vlaamse wetenschapsmensen hierin in zekere mate bijtreden, maar wij wensen velen onder hen geen gelijk te geven met de manier waarop zij aan de ontoereikendheid van het nederlands verhelpen.

De taalgemengde vergaderingen der wetenschappelijke commissies zijn inderdaad geen politieke vergaderingen waar de deelnemers evenzeer praten voor de openbare opinie als om elkaar te begrijpen: zij zijn integendeel vergaderingen waar de leden uitsluitend spreken om elkaar te begrijpen en om tot gemeenschappelijke besluiten te komen. En, al weze de ideale formule dan deze die wij hoger vernamen uit de mond van de akademieleden MOELLER de LADDERSOUS en LEPAGE, in werkelijkheid zullen de

meertalige Vlamingen hier wel blijven toegevingen doen omdat zij van natuur toegeeflijker zijn dan hun moedwillige en hooghartige waalse kollega's. Maar daarom moeten zij toch niet zover gaan dat zij omwille van slechts één waal, en zelfs helemaal onder vlamingen, franse besprekingen gaan houden onder voorwendsel dat het gaat over franse of tweektalige teksten.

Wat de publikaties betreft geven onze wetenschapsmensen blijk van een soort egoïsme of intellektuele hoogmoed indien het in hun geest niet aanwezig is dat zij als eerste en hoogste plicht hebben hun wetenschap dienstbaar te maken aan de opgang van eigen volk en aan de vorming van eigen studenten en wetenschapsmensen.

M.i. moet ter zake onderscheid gemaakt worden, enerzijds tussen wetenschappelijke publikaties bestemd voor het buitenland en publikaties bestemd voor binnenlands gebruik; en anderzijds tussen publikaties van wetenschappelijke en publikaties van technische of vulgariserende aard.

Het lijkt mij zo dat het wetenschappelijk werk van onze vlaamse geleerden en koloniale denkers best in het nederlands moet gepubliceerd worden in België, en in een wereldtaal kan gepubliceerd worden in het buitenland; dat er alle reden toe bestaat om geschriften van vulgariserende aard hoofdzakelijk te publiceren in eigen taal; dat een Vlaming alléén in het nederlands zou publiceren in onze tweektalige tijdschriften en reeksen, en dat het daarenboven zijn plicht is hier ruime medewerking te verlenen. Ik vind het nl. in de hoogste mate tegennatuurlijk en beschamend vanwege de oud-studenten van onze vlaamse universiteiten en hogescholen dat zij, eens een koloniale loopbaan ingetreden, niet meer te vinden zijn om de belangen te dienen van hun eigen volk — met wiens beursgeldten zij dikwijls gestudeerd hebben — en om de eer te verdedigen van hun Alma Mater — waaraan zij later wellicht het lef zullen hebben te postuleren voor een leerstoel. En ik meen dat het de zaak is van de professoren bij hun studenten een vruchtbaar bewustzijn in te prenten van de dienstbaarheid der wetenschap aan de eigen volksgenoten, en aan hun oud-studenten de steun te verlenen die daartoe, helaas, nog altijd zo nodig blijkt.

Ik ben er mij wel van bewust dat menige vlaamse kollega mijn oordeel niet volledig zal bijtreden in deze aangelegenheden; en ik twijfel niet aan de goede bedoelingen waarmede zij hun eigen opinie verrechtvaardigen. Zoals ik er mij ook van bewust ben dat een bredere opvatting dan diegene die ik hier kom voorop te stellen *onmiddellijk* voordeliger kan zijn voor de uitstraling van de vlaamse wetenschap. Maar het gaat in mijn geest minder om deze onmiddellijke uitstraling dan om de *latere en blijvende uitstraling* die voorbereid moet worden in het nederlands aan onze vlaamse universiteiten ten behoeve van onze vlaamse studenten, ten voordele van onze vlaamse koloniale, en ter ere van de duidelijke vlaamse medewerking aan de opbouw van de Belgisch-Kongolese gemeenschap.

Er is hier een vaste en dringende samenwerking geboden tussen het bewuste streven der vlaamse wetenschapsmensen, de aanhoudende druk van de vlaamse opinie en de onverpoosde waakzaamheid van de vlaamse politieke mandatarissen.

Op het gebied der koloniale wetenschappen dat wij hier samen overschouwd hebben, mag inderdaad het hart de geest niet verblinden en ook de geest het hart niet verdorren; maar het hart moet de geest bezielen en de geest moet het hart leiden. Deze wisselwerking noem ik ideaal realisme. En ik druk de wens uit dat in Vlaanderen — steeds met en nooit zonder oog voor de objektieve kongolese belangen — wat minder materieel-realist en wat meer ideaal-realist zouden optreden.

Dat lijkt mij, op algemeen vlak, de voorwaarde te zijn om aan Vlaanderen een eervolle plaats te verzekeren in de wereld en om de wereld op de beste manier te dienen.

Prof. L. O. J. DE WILDE.

Kanttekeningen bij « Een Vlaamse Universiteit te Antwerpen » (1)

De brochure, onder deze titel door het Mededelingsblad van het A.V.O.H.V. uitgegeven, is op zijn tijd gekomen. Want sedert de opmerkelijke rede van de toenmalige Rektor der Gentse Rijksuniversiteit, Prof. Dr. Sc. J. Gillis, op de jaarvergadering van het V.E.V. de 18e mei 1957, is het probleem van een nieuwe Vlaamse Universiteit te Antwerpen, in het openbaar domein gekomen. De belangstellenden worden verwezen naar het Verslagnummer dezer jaarvergadering (2) waarin, samen met onze brochure, de hoofdzakelijkste gegevens over het vraagstuk te vinden zijn. Het is wellicht niet overbodig aan te merken dat alwie zich wil mengen in het debat, zijn licht kan opsteken aan deze (eerste) informatiebronnen. Wij zullen intussen de 'prognostische studies' over uitbreiding en lokalizatie van onze instellingen van Hoger Onderwijs voortzetten, en hopen dat weldra een studie- en aktiekomitee Universiteit Antwerpen, op brede basis zal kunnen gevormd worden.

Tegenover het gestelde probleem zijn verschillende houdingen mogelijk. Pro memorie, noteren we negatieve reakties. Er zijn altijd degenen die zich met een paar oppervlakkige kwinkslagen vergenoegen en overgaan tot de dagorde, d.w.z. hun gewone bezigheden en persoonlijke belangen. Sommigen opinieren: 'We moeten voorzichtig zijn; opgepast voor de moeilijkheden; wat zal er gebeuren indien dit of dat, enz.' en durven zich verder niet bekenen. Anderen weer denken direkt aan allerlei bijbedoelingen, die met de kern der zaak niets te maken hebben. Men wordt kortom gekonfronteerd met de klassieke galerij der gemeenplaatsen, die regelmatig opduiken bij elk vooruitziend initiatief. In dit land misschien meer dan elders en hier mag herinnerd worden aan de figuur van een groot vorst, die een halfeeuw geleden over België regeerde ('un géant sur un entresol') en zijn tijd op menig gebied een halfeeuw vooruit was. Kongo danken wij aan deze 'vooruitstrever'. Toen had hij duizend en één tegenstanders, nu heeft hij honderd en één standbeelden...

Wij menen dat de Vlamingen het vraagstuk dat ons bezighoudt zeer ernstig moeten opnemen en daarbij hun optiek buiten elk lokaal perspektief moeten stellen. Naar onze opvatting, gaat het om een *essentieel* en *algemeen* vlaams belang. Op dit criterium kan niet genoeg nadruk gelegd worden.

Het tema heeft talrijke aspecten. Een ervan wensen wij nader te belichten. Het gaat om een Universiteit. Daarbij zijn betrokken, niet alleen de grondslag van ieder Universiteit, maar breder gezien, de universitaire taak en de maatschappelijke behoefte.

Wij moeten niet wachten op de resultaten van het thans in gang zijnde onderzoek van het Instituut Solvay over de wetenschappelijke balans van België, want de sociografie van het vlaamse volk — indien zij nog verre is van haar afwerking — laat reeds verantwoorde konklusies toe: op gebied van Hoger Onderwijs, staan wij voor het eigentijdse verschijnsel van groeiende demokratisering tegenover een stagnatie van de bestaande instellingen. Een statische

(1) Een Vlaamse Universiteit te Antwerpen, 16 bl. — 6 april 1958. Een extra-uitgave van het Mededelingsblad, ten gerieve van alle leden van het Alg. Vl. Oud-Hoogstudentenverbond. De brochure werd gestuurd naar de parlementsleden en de openbare besturen van het vlaamse land, de pers, de Universitaire autoriteiten, de vooraanstaanden uit de openbare en private sector. Nog enkele ex. zijn verkrijgbaar bij de redaktie, mits een kleine steunbijdrage van fr. 10.

(2) V.E.V. Berichten, verslagnummer der jaarvergadering van het Verbond op 17 en 18 mei 1957 te Antwerpen - 15 juni 1957. bl. 1219 t/m 1351.

toestand en een dynamische beweging. De roep naar veralgemeende wetenschappelijke vorming als functie van economische welvaart weerklinkt op dezelfde golf als het groeiend verlangen van de nieuwe generatie in steeds bredere lagen, naar universitaire scholing. Is deze laatste meer dan vroeger geboden, zelfs doorslaggevend op de duur (beweert men) voor een gezonde economie die meegaat met de tijd, dan moet zij ook mogelijk worden voor alle bekwame jonge mensen die zich aanmelden.

Ziedaar de praemissen van het probleem, dat concreet aansluitend bij de bestaande toestanden in Vlaams België, tot een bepaalde konklusie had geleid: SAMEN met de reeds gevestigde instellingen van Hoger Onderwijs, te Leuven en te Gent, zal een nieuwe Universiteit te Antwerpen opgericht, onmiddellijk voorzien in de noden van de nieuwe studentenjaargangen, de taak (die al te zwaar is geworden) van de twee eersten verlichten, en het wetenschappelijk peil van onze volksgemeenschap op passend niveau brengen.

Welke formule zal de beste blijken voor deze Universiteit? Dit kan nog nader onderzocht worden, doch wij menen dat het niet anders kan zijn dan een volwaardige Universiteit, waar alle fakulteiten hun plaats krijgen.

Tot hiertoe had men de klemtoon gelegd op een technische afdeling naast een medisch centrum, met inschakeling van de bestaande 'economische' hogescholen. Ook de andere disciplines, als Wijsbegeerte en Letteren, Rechtsfakulteit, enz. mogen niet ontbreken. Het mag geen deel-oplossing worden, wel misschien een geleidelijke, maar ten slotte moet het gebouw volledig opgetrokken volgens de eisen van deze tijd.

Daarbij is van kapitaal belang het antwoord te vinden op volgende vraag: Wat aan te vangen met al die gediplomeerden? Men hoort regelmatig betogen dat er te veel artsen zijn, te veel advocaten, te veel regenten, enz. Nog zo lang niet geleden, waren er te veel ingenieurs, nu zijn er veel te weinig. Het besluit dringt zich op: de aangroei van de aantal hogeschoolstudenten, — een sociologisch feit — postuleert de valorisatie van het universitair diploma. De technische evolutie heeft zulks als het ware automatisch reeds bewerkt, wat betreft de ingenieurs. Ook de andere diplomahouders moeten kunnen opgeslorpt worden in het maatschappelijk leven. Om een voorbeeld te geven: er is plaats genoeg voor de doctors in de Rechten, (zij moeten niet per se advocaat worden, en vele wensen dit niet, of gebeurlijk zijn er niet voor geschikt) in de administratie, in de private sektor, in allerlei instellingen: op voorwaarde dat deze meer en meer worden uitgebouwd op academisch niveau. Hetzelfde geldt voor andere titularissen van academische graden: bestuurswetenschappen, sociologie, geschiedenis, politiek, enz. enz. In Nederland wordt gepleit om ook in de joernalistiek, bij gelijke aanleg, de voorkeur te geven aan Universiteitsgediplomeerden. Het kaderpersoneel kan opgevoerd worden met geschoolde krachten. Ons dunkt dat deze sociale politiek werkelijk democratisch is, en niets dan aanwinst betekent op korte en stellig op lange termijn, voor de maatschappij, in al haar geledingen.

Wanneer het gestelde probleem aldus breed en grondig wordt onderzocht, komt men tot verrassende vergezichten, welke hen in het gelijk stellen die konstruktief vooruitzien en bewust willen vooruitgaan.

Wij hopen dat het debat op die basis vruchtbaar zal worden voortgezet, en dat onze academici zich niet onbetuigd zullen laten. In die geest verzoeken wij reeds een onzer vooraanstaande figuren uit de Rechtswereld, tevens Hoogleraar, om zijn visie over het probleem voor onze lezers te ontwikkelen. Wij hopen zijn gewaardeerde bijdrage binnen kort te kunnen publiceren en verwachten verdere mederwerking van de Vlaamse prominenten uit alle sectoren.

J. HEINZ.

Z.E.H. Kanunnik Prof. Dr. Karel Pinxten (*)

Gezien zijn natuur en persoonlijkheid kon men van hem niet verwachten dat hij zich in zijn onderwijs zou begrenzen tot de koele en objectieve analyse van de rationele en abstracte theorie der economie. Het was onvermijdelijk dat hij nu en dan, gedreven door een diepe stuwung van zijn aard, verwijfde bij uitweidingen over het concrete sociale en economische leven, met de uiting van eigen politieke en sociale gezindheid en overtuiging.

Hij was er trouwens de man niet naar om alleen te doceren van uit de hoogte van het katheders. Hij wenste en zocht de vertrouwensvolle en hartelijke samenspraak met de studenten. Zijn woonhuis, op de Ruelensvest te Heverlee, werd druk en bestendig bezocht door de velen, die hem voorlichting of richtlijnen kwamen vragen. Het is op zijn werkkamer, te midden van de opgestapelde boeken, de klimmende dossiers, de vele documenten en de dikke bundels beschreven papier, dat hij wellicht het beste gaf van zich zelf, bij de leiding van de studerenden op het onzekere pad van de wetenschappelijke arbeid. Alle studenten wisten dat Professor Pinxten de teksten las en uitploos met de grootste zorg, schrapte en verbeterde in de werken, om ze te leiden naar een geschaafd en logisch geheel. Daarbij kon hij met een volharding, die soms hardnekkig kon schijnen, vasthouden aan een persoonlijk standpunt of een eigen visie, hetgeen niet zelden gedachtenconflicten aanwakkerde, maar steeds stimulerend werkte voor het denken, de noodwendigheid uitlokte voor het zoeken van de tegenargumentatie en, in elk geval diegenen, die een dissertatie of een proefschrift opstelden onder zijn leiding, dwong tot ernstige arbeid en overweging.

Als een soort verlengingsstuk van zijn seminarie heeft hij de Economische Debatingclub georganiseerd, die regelmatig bij hem aan huis vergaderde en waar gedachtenwisselingen, met of zonder de tegenwoordigheid van vreemde sprekers, werden ingericht ten bate van de studenten. Een van zijn grote ambities was de oprichting van een instituut of centrum voor economisch onderzoek, dat ook aan de Vlaamse studerenden en afgestudeerden de ruimste gelegenheid zou bieden om wetenschappelijke publicaties tot stand te brengen en bij te dragen tot de uitstraling van de Universiteit.

De verwezenlijking van dit opzet heeft hij niet meer mogen beleven, maar nochtans is hem de gedeeltelijke voldoening gegund geweest van op zijn ziekbed, van verre, de voorbereidende vergaderingen te kunnen volgen, die aanleiding hebben gegeven tot de stichting, in de schoot van onze Universiteit, van het centrum voor Economische Studiën. In zijn testament heeft Karel Pinxten deze instelling bedacht, door haar de meubelen van zijn bibliotheek te schenken.

Hij oefende een aanzienlijke invloed uit op studenten. Dit niet alleen door wetenschappelijke vorming en leiding maar ook door de oriëntering van de studiën. Het was zijn mening, dat bijzonder in het Vlaamse land, moest worden afgebroken met een traditie die eenzijdigheid was geworden en volgens de welke, wanneer een jongeling zich richtte naar hogere studiën, hij onvermijdelijk geroepen was geneesheer, advocaat, rechter, leraar of notaris te worden. De technische, economische en sociale evolutie van deze tijd brengt nieuwe noodwendigheden en opent nieuwe mogelijkheden. De moderne vooruitgang doet een steeds groter beroep op de wetenschap en de techniek en Karel Pinxten richtte met overtuiging vele studenten naar de studiën van ingenieur en landbouwingenieur, naar de handelswetenschappen, de toegepaste en de theoretische economische wetenschappen. Hij blikte

(*) Vervolg van Akademische Herdenkingsrede voor Z.E.H. Kanunnik Prof. Dr. Karel Pinxten, uitgesproken in de Promotiezaal van de Katholieke Universiteit te Leuven op 8 mei 1956; zie jaargang 1956, nr 1 en 4 en jaargang 1957, nr 3.

dan steeds met voedoening terug op de behaalde resultaten en na de afgestudeerden, in de mate van het mogelijke — en o.m. door aandringende aanbevelingen met vlijtige volharding gericht naar allerlei instanties en personaliteiten — een geschikte loopbaan te hebben bezorgd, bleef hij zijn oud-studenten stelselmatig volgen in het latere leven. Hoe menig maal heeft hij het land niet afgereisd om zich te vervoegen bij oud-studenten of hun familiën, om huwelijken in te zegenen, of te dopen of door zijn aanwezigheid, bij de blijde of droeve gebeurtenissen van het leven, zijn blijvende sympathie te bevestigen. Zó sterk was de band die hem met zijn studenten verenigde, dat hij er niet tegen opzag een gedeelte van zijn vacantielijd te gebruiken om ze in hun woonplaats en bij hun familie te gaan bezoeken.

Hij was een vriend van de studenten en een raadsman voor de Katholieke Vlaamse Studentenorganisaties te Leuven, die met des te meer ijver geraadpleegd werd in sommige omstandigheden, omdat het niet in zijn aard lag durvende houdingen of initiatieven in te nemen.

De vele lessen, die hij gedurende jaren heeft gegeven aan de Handelschool te Genk en later aan de Universiteit te Leuven, hebben hem niet belet een lange reeks publicaties te verwezenlijken. Het behoort aan de academische bibliografie hiervan de opsomming te geven en wij zullen ons beperken tot het vermelden van hetgeen van wetenschappelijk standpunt moet worden weerhouden of anderszins, kenmerkend is voor het belichten van de persoonlijkheid.

Wij spraken reeds vroeger over zijn doctoraal proefschrift « Het Kempisch Steenkolenbekken », waardoor hij in 1937 de aandacht op zich vestigde. Maar de bekommernis van dewelke hij was uitgegaan bij het opstellen van deze studie, voor de culturele, sociale en godsdienstige noden van zijn geliefd Limburgse volk, kon hem niet loslaten in latere jaren. In 1939 publiceerde hij een tweede uitgave van « Het Kempisch Steenkolenbekken » (2), maar dan naar eigen inzichten, en met een gebaar van bevrijding, losgemaakt uit de strenge banden en perken van een academisch proefschrift, om aanvullingen te verkrijgen waarin hij politieke stellingen ontwikkelt, de sociale toestanden in het mijnbedrijf hekelt, de aantastingen van de eigen Vlaamse volksaard, de denationalisatie en de bedreigingen voor de gaafheid van cultuur, geloof en zeden in eerder scherp gekozen termen behandelt. Dit opende trouwens de weg voor onaangename kritiek, conflicten, betwistingen en polemiek.

De regionale economie van Limburg en daarmee in verband staande vraagstukken hebben altijd zijn aandacht weerhouden. In 1936 publiceerde hij « Het Albertkanaal, zijn economische Betekenis voor Vlaanderen » (3). In latere jaren zien wij hem herhaalde malen, in tijdschriften, het Limburgse mijngebied behandelen of vinden wij opstellen van zijn hand betreffende het mijnonderwijs in Nederland (4).

Zijn diepe gehechtheid aan het leven van de Vlaamse landbouwers leidt hem als het ware onweerstaanbaar, niet alleen in zijn cursussen aan het Landbouwinstituut, maar ook in zijn geschriften, naar de landbouwpro-

blemen. In 1947 schrijft hij een uitvoerige bijdrage, in de reeks van de Katholieke Vlaamse Hogeschooluitbreiding, « Grondtrekken van de Belgische Landbouweconomie », waarin men de opdracht leest: « Aan mijn sympathieke noeste Vlaamse boeren » (5). In 1949 publiceert hij, in de reeks van de Leuvense Bijdragen tot de Rechts- en Staatswetenschappen, zijn werk over « De Tuinbouweconomie in België », een aanvulling van het voorgaande, waardoor een sterk gedocumenteerd beeld wordt opgehangen van de werkelijke structuur van de tuinbouw en zijn behoeften (6). In dit verband zijn ook te vermelden een reeks artikelen gepubliceerd in tijdschriften, waaronder vooral *Agricultura*, het *Bulletin de l'Institut de Recherches Economiques et Sociales* van de Universiteit te Leuven en de *Gids op Maatschappelijk Gebied*, waarin de landbouwevolutie in België in de loop van diverse jaren wordt bestudeerd of problemen betreffende de landbouweconomie en de landbouwstructuur (7).

Op een geheel ander gebied gingen de sociale en economische vraagstukken van de landbouw hem onledig houden, wanneer hij, dank zij een opdracht van het Ministerie van Koloniën, in de jaren 1950 en 1951, opeenvolgend reizen ondernam in Belgisch-Kongo. Als gevolg hiervan liet hij twee uitvoerige studies verschijnen, gepubliceerd door het Ministerie van Koloniën en gewijd aan « De Inlandse Landbouwbedrijven in Belgisch Kongo en Ruanda-Urundi », waarvan het eerste deel gewijd is aan Kasai, Maniema en Uele en een tweede volume aan Kivu en Ruanda-Urundi (8).

In de inleiding onderlijnt de schrijver, dan in de versnelde economische evolutie, die Kongo doormaakt, de ontwikkeling van de landbouweconomie gelijke tred moet houden met de ontplooiing van de andere sectoren van de Kongolese volkshuishouding. « Dit is een voorwaarde tot het beveiligen van het evenwicht in de economische structuur. Het is tevens noodwendig voor de voedselvoorziening, die steeds meer en meer eisen stelt ingevolge de concentratie van een ruim deel der bevolking in de centra. Ook de rechtmatige sociale eisen van de plattelandsbevolking rechtvaardigen een actieve landbouwpolitiek van de overheid: in de negatieve zin, ter bestrijding van de zich aftekenende landvlucht; in de positieve zin, ter bevordering van de ontwikkeling van de persoonlijkheid van de inboorling in stoffelijk en gees-

(5) Brussel, N.V. Standaard-Boekhandel, 1947, in -12, 138 p.

(6) Brussel, N.V. Standaard-Boekhandel, 1949, 123 p.

(7) Economische Beschouwingen over het Landbouwvraagstuk in België — *Agricultura*, 1946, 143-195.

De Tuinbouwnijverheid in België. — *Agricultura* 1957, 65-94.

De Nederlandse-Belgische-Luxemburgse Samenwerking op Landbouwgebied. — *Verlagboek, IVde Sociale Academische Studiedagen*, Antwerpen, 't Groeit, 1948, 63 p.

Onze Landbouweconomie in 1947. — *De Gids op Maatschappelijk Gebied*, 1948, 381-392.

L'évolution de l'agriculture belge en 1947. — *Bull. Inst. Rech. Econ. & Soc.*, 1948, 393-421.

De Belgische Landbouweconomie in 1938 en de Landbouwpolitiek. — *De Gids op Maatschappelijk Gebied*, 1949, 345-365.

L'agriculture belge en 1948. — *Bull. Inst. Rech. Econ. & Soc.* 1949, 117-151.

Enkele Problemen van Structuurpolitiek in de Belgische Landbouw. — *Tijdschrift voor Politiek*, 1949, 161-190.

De Belgische Landbouweconomie in 1949 en de Landbouwpolitiek, *De Gids op Maatschappelijk Gebied*, 1950, 1-25.

L'agriculture belge en 1949. — *Bull. Inst. Rech. Econ. & Soc.*, 1950, De Belgische Landbouw in 1950. — *De Gids op Maatschappelijk Gebied*, 1951, 1-46.

L'agriculture belge en 1950. — *Bull. Inst. Rech. Econ. & Soc.*, 1952, 337-364.

Aspecten van de Landbouweconomie. — *De Gids op Maatschappelijk Gebied*, 1952, 120-145.

(8) De Inlandse Landbouwbedrijven in Belgisch-Kongo en Ruanda-Urundi, I, Kasai, Maniema, Uele. — Brussel, 1954, 194 p.

Ibid., II, Kivu, Ruanda-Urundi. — Brussel, 1954, 269 p.

(1) Het Kempisch Steenkolenbekken. — Brussel, N.V. Standaard - Boekhandel, 1927, in 8, 336 p.

(2) Brussel, N.V. Standaard-Boekhandel, 1939, in -8, XXII - 412 p.

(3) Brussel, N.V. Standaard-Boekhandel, 1936, in -18, 94 p.

(4) Cultuur en Economie in Vlaanderen. Het Limburgs Vraagstuk. — Brussel, Gudrun, 1938, in -12, 32 p.

De Kempische Steenkolenrijkdommen, Onderpand van Limburg's Grootheid op industrieel en geestelijk Gebied. — *Kultuurleven*, IX, 1938, 669-690.

Limburg een Colonisatiegebied. — Brussel, K.V.O.H.V., 1939, in -8, 40 p.

Het Mijnonderwijs in Nederland. — *Arbeidsblad*, juni 1941, 437-452.

telijk opzicht. Inderdaad : met de stoffelijke ontwikkeling moet de geestelijke ontplooiing op pas blijven of er ontstaat onevenwicht in de mens en, daaruit volgend, in de volksgemeenschap » (9). Het is aan de draad van dit richtsnoer dat Karel Pinxten in deze werken de inlandse landbouwbedrijven van Kasai, Maniema, Uele, Kivu en Ruanda-Urundi heeft onderzocht.

De overweldigende indruk, die Afrika op hem heeft gemaakt, laat hem sedertien niet meer los. Niet alleen komt dit tot uiting in diverse bijdragen in tijdschriften (10), maar ook in de contacten die hij bestendig met allerlei instellingen en personen in Kongo bewaart en de leiding die hij verleent aan studenten en afgestudeerden, met het oog op het maken van een koloniale loopbaan.

Aldus mag in samenvatting worden gezegd, dat de publicaties van Karel Pinxten zich vooral situeren in de drievoudige sfeer van de Limburgse regionale economie, de landbouweconomie in Vlaanderen en de sociale en economische aspecten van de landbouweconomie in Belgisch-Kongo. Voor het overige vinden wij van hem een reeks tijdschriftenartikelen, waarvan het merendeel verschenen in De Gids op Maatschappelijk Gebied, in Streven of in het Economisch en Sociaal Tijdschrift. Zijn aandacht gaat naar problemen van economische en sociale politiek en meermalen naar de economische unie tussen Nederland, België en Luxemburg. Hij heeft ook enkele waardevolle bijdragen geleverd in verband met de economische theorie. Wij vermelden in De Economist : « De effectieve Vraag, Kernstuk van Keynes' General Theory » (11). Verder schreef hij in Economica-Documentatie artikelen over « Loonvorming en Loonbepaling op de Arbeidsmarkt » (12) en Keynes' Theorie en haar Invloed op het economisch Denken en de economische Politiek » (13), waarin hij zich ten volle aansluit bij de Keynesiaanse opvattingen, hetgeen, zoals wij reeds hebben vermeld, een grote invloed heeft gehad op de leerstellige richting van sommige zijner cursussen. Maar, hij is ook steeds de mening toegedaan geweest dat de economische wetenschap de band moest leggen met de sociaal-wijsgerige idealen. In zijn opstel « Waarheen met de Economie ? » (14) laat hij zich over dit vraagstuk op ondubbelzinnige wijze uit : « Men moet in de studie van het economische de zedelijke waarden openlijk de plaats durven geven, die ze onvermijdelijk innemen ».

Zijn wetenschappelijke belangstelling was groot en dreef zijn schrandere maar steeds rusteloze geest naar diverse richtingen, in een uitgebreid domein, zoals blijkt uit zijn cursussen en vele publicaties. Hij was tevens lid van het Nederlands Economisch Instituut, van het Institut de Recherches Economiques et Sociales en van de Société Royale d'Economie Politique.

Er bestond bij hem een ware drang voor publicatie. Vandaar zijn medewerking aan talrijke tijdschriften, aan kronieken, aan weekbladen en dagbladen. Economische, sociale, culturele en Vlaamse problemen beroerden steeds zijn geest en onderhielden zijn ijver. Gedreven door een opbruisende

(9) Ibid., I, 9.

(10) Inlandse Boerenbedrijven. — (in samenwerking met L. Bruyns) Zaire, 1951, 451-473.

De algemene economische Structuur van Belgisch-Kongo. — Economisch en Sociaal Tijdschrift, 1951, 1-16.

De geleide Immigratie van Banya Ruanda in Kivu. — (in samenwerking met L. Bruyne) Zaire, 1952, 251-273.

Tienjarenplan en de Toekomst van Ruanda-Urundi. — Zaire, 1953, 925-953.

(11) Dit in samenwerking met G. Declercq, De Economist, 1951, 721-735.

(12) Economica-Documentatie, 1955, 16-25.

(13) Ibid, 1952, 239-272.

(14) Ibid, 1951, 111-123.

overtuiging en door een sterk temperament schreef hij vaak onverschrokken over feiten en toestanden, die hij onbewimpeld meende te moeten aanklagen, hetgeen hem dan ook menigmaal voerde op de rand van de scherpe polemiek.

Maar dit alles was voor deze taaie werker niet voldoende. Hoezeer hij dan ook met hart en ziel gehecht was aan de universitaire bedrijvigheid, dreef zijn natuur hem ook weer naar buiten, naar het volle en bewogen leven, naar congressen en vergaderingen en contacten met culturele en sociale organisaties. Hij scheen nooit de gevolgen te dragen van overdreven werk, van voordrachten en spreekbeurten, verplaatsingen en reizen.

Hij ging de gelegheidsrede uitspreken bij de Dies Natalis van de Economische Hogeschool te Tilburg of reeksen voordrachten houden in Nederland, om dan weer op te treden bij de openingszitting van de Katholieke Hogeschool voor Vrouwen te Antwerpen, voor de Hogeschooluitbreiding, het Davidsfonds, economische congressen, vergaderingen van oud-studentenverenigingen of van het Algemeen Vlaams Oud-Hoogstudentenverbond, of om studiedagen bij te wonen en lezingen te geven voor de Vlaamse Sociale Weken of de Lodewijk De Raet-Stichting, van dewelke hij trouwens een vlijtig bestuurslid is geweest. Naar zijn mening moest de Universiteit zich doen gelden naar buiten, om kultuurgaven en leiding mede te delen in brede kringen.

Prof. G. EYSKENS
oud-minister.

(wordt vervolgd)

**DRANKHUIS
GRAAF
VAN
EGMONT**
Jules van Praetstraat 28
BRUSSEL
(op 20 m. van de Beurs)
Telefoon : 12.22.63
HET TEHUIS
VAN ALLE VLAMINGEN !
EIGENARES :
C.V. BRUSSELS TEHUIS
H.R.B. 229.900

« RUBENSHOF »

ANTWERPEN

•

*Het huis met standing
aan de Groenplaats*

HUIS J. BOL
Opv. J. LIBBRECHT
Sint Jacobstraat 21, ANTWERPEN
Grote keus in :
— Thermometers — Barometers
— Toneel- en Verrekijkers
— Moderne brillen — Prima glazen — Mooie zonnebrillen
10 % vermindering aan onze leden
Tel. 32.57.95

**VERHURING voor
CEREMONIEN**

*Habit, smoking, jacquet,
milit. unif., eton, rouw.
- Damestoil. en pelsen -*

Huis Ducheyne
Otto Veniusstraat, 11
ANTWERPEN
(bij Meir) Tel. 33.53.28
Met deze advert. 5 tot
10 % korting.

Personalia

Prof. Dr. C. Heymans, onze Ere-Voorzitter, vertrok naar Zuid-Amerika, waar hij door verschillende wetenschappelijke en kulturele Instellingen werd uitgenodigd. Wij wensen hem een voorspoedige reis en vruchtbaar verblijf in deze landen van het Zuidelijk Halfrond, waar zijn waarde als Nobelprijs erkend en geëerd wordt.

Aan de Heer L. Van Winckel, eerste Voorzitter van het Hof van Beroep te Gent, werd ter gelegenheid van zijn emeritaat, een lijvig huldenummer gewijd van het Rechtskundig Weekblad (nr. 20, 21e jrg. zondag 13 april 1958, adres van de redactie: Antwerpen, Justitiestraat, 21, Antwerpen). Naast de hartelijkste lofwoorden vanwege de Balie en de Vlaamse Conferentie te Gent, treffen wij er merkwaardige bijdragen van Hoogleraren der Universiteiten Gent, Leuven en Brussel, met als waardig slot een garve van uitspraken over interessante rechtsproblemen, die de gevierde in zijn hoge functie, de laatste jaren, hielp beslechten. Eerste Voorzitter L. Van Winckel is algemeen bekend als een der hoogstaande figuren onzer Vlaamse Magistratuur. Wij bieden hem onze gevoelens aan van erkentelijkheid en hoogschatting, voor wat hij heeft volbracht. De woorden die hij bij zijn installatie uitsprak mogen hier gememoreerd worden: «de magistratuur behoort nu eenmaal tot de élite van het volk en moet dus ook, naar het woord van de Koning bij zijn blijde intrede in deze stad, het hare bijdragen tot het verder uitbouwen van de Vlaamse cultuur door de voornaamheid en verfijning van onze taal. Op die wijze zullen wij als gerechtsdienaars tevens onze culturele rol in de samenleving vervullen...»

Onze gelukwensen aan Dr. M. Van Haegendoren, Voorzitter der Stichting Lodewijk de Raet, die ter gelegenheid van het tienjarig bestaan van het Nederlands Kultureel Kontakt, op 8 mei jl. aan Koningin Juliana werd voorgesteld.

Wij feliciteren gaarne Prof. Geyl, de bij de vorige generaties der Vlaamse hoogstudenten bekende historicus, voor zijn bekroning met de P.C. Hooftprijs. Hij heeft baanbrekend werk geleverd, in Noord en Zuid, als kenner der Nederlandse geschiedenis en 'herkenner' der Groot-Nederlandse gedachte.

De beste gelukwensen aan de Families Van Thillo en Van Damme, ter gelegenheid van het huwelijk tussen Mej. Van Damme en de heer Ludo Van Thillo. (Antwerpen).

Gelukwensen ook aan de families Libbrecht en Van Halsberghe, bij het huwelijk van Mej. Van Halsberghe met de Heer Libbrecht. (Antwerpen).

Aan Prof. Franssen, de Voorzitter van het Bedevaart-komitee en Hoogleraar der Gentse Rijksuniversiteit, bieden wij onze gevoelens aan van deelneming, bij het overlijden van zijn echtgenote.

Aan de Families Van de Perre en Langohr, betuigen wij onze deelneming bij het heengaan van Mevrouw Wed. Dr. Van de Perre.

Prof. Frans Olbrechts, directeur van het Koninklijk Museum van Belgisch-Kongo te Tervuren, overleed op 24 maart jl. te Aken. Hij was internationaal bekend door zijn talrijke studies en het gebied der volkenkunde en der kunst 'van de overzeese gebieden'. Jarenlang had hij de leiding van het Seminarie voor Etnologie aan de Gentse Rijksuniversiteit. De Vlaamse wetenschap werd in hem geëerd door talrijke gastprofessoraten, lidmaatschappen, opdrachten en titels bij de buitenlandse Instellingen en Genootschappen. Hij leverde baanbrekend werk, in het Nederlands op het gebied der Antropologie, Etnologie en Etnografie en vergat daarbij niet, ook te schrijven voor een breder vlaams publiek. Een zeer verdienstelijk Vlaming van wie wij afscheid moeten nemen, onder betuiging aan zijn achtbare familie en grote vriendenkring, van ons medeleed.

Op ZONDAG 29 JUNI te 15 uur in het hotel Albert I, Rogierplein te Brussel
algemene ledenvergadering van het A.V.O.H.V.

Z.E. Pater Ant. VERLEYE, o.f.m. cap.,
medestichter en beheerder van het Europa-College te Brugge

spreekt over

DE NEDERLANDSE KULTUUR IN EUROPA

Deze bijeenkomst wordt gevolgd door een gezamenlijk bezoek aan de Wereldtentoonstelling. De dames worden insgelijks verwacht.

Geen tegenspraak meer
HET VONNIS IS GEVELD

ENKEL TE VERKRIJGEN:
KOLENHANDEL H. DOCKX
TURNHOUTSEBAAN 397-399
BORGERHOUT - TEL. 35.28.08 - 35.67.35

BESTEL NU

MET ZOMERPREMIE

DORTMUNDER THIER

het bier bij uitstek
der Vlaamse Academi

Alleenvertegenwoordiger voor België:

MAURITS ABTS

Steenweg op Leuven, 94

KORBEEK-LO

BEZOEK ONZE BIERKELDER
op de Oude Markt, 22, Leuven

Te Gent is
ROELAND
het Tehuis
aller Vlamingen

•
OOK ACADEMICI VINDEN ER
STEEDS

GEZELSCHAP,
LEKKERE DRANKEN

•
Korte Kruisstraat 3

Uitbater: Karel DE CLERCK

Tel. 23.28.28

ons LAND

Het meest gekende weekblad in Vlaanderen...!

... met veruit de grootste gecontroleerde oplage!

... en de best gekende ongevallenverzekering voor het gezin!

VERZAMELAARS... kent U onze prachtige meerkleurige prentendienst « GLOBERAMA », alleen verkrijgbaar als lezer van « Ons Land » ?

«ORBIS» n.v., Directeur J. CLAESEN: FRANKRIJKEI 83 - ANTWERPEN. Tel: 32.43.84

PEDICURE - SCHOENMAKERIJ

Ernest van Bauwel
Grote Steenweg 1
BERCHEM (Warande)
Tel. 39.82.59

*Alle orthopedische hulpmiddelen
Verkoop van Piedro Kinder-
schoentjes (met steunzool)*

MODERN
DEGELIJK
EKONOMISCH

CENTRALE
VERWARMING

C. E. T. A.

Alle systemen

*Alle merken branders, ketels,
radiatoren*

Onderhoudsdienst, enz...

Statiestraat 145
BERCHEM (Antwerpen)
Tel. 39.45.68

*Snel, trouw en goed
bediend bij de*

GROENINGHE DRUKKERIJ

BUDA STRAAT, 56, KORTRIJK
Tel. 240.77

*Boeken en tijdschriften, precisiedruk-
werk, kleurendruk, mechanische boek-
binderij, alle handelsdrukwerk.*

M. DAEL

Binnenhuisversiering

Grote Steenweg 30
BERCHEM - ANTWERPEN
Tel. 39.30.19 - 39.24.45

BIERHUIS

Renaissance

Gesticht 1947

HET BEST BEKENDE
VLAAMS DANS-CABARET
TE BRUSSEL

MARTELARENPLEIN, 1
(op 100 m. van de Muntshouwburg)

Tel. 17.39.22

Eigenaar : PIERRE BEUN

Scheerders van Kerchove's

Verenigde Fabrieken N.V.
ST. NIKLAAS — Tel. 76.35.01

Asbest cement produkten
Ceramtegels
Gevel- en Holle bouwsteen
Decoratieve bekledingsplaten

« ORNIT » en « LAMBRISO »
Marmer granito produkten

Bibliografie

« Katholiek Vlaams Bestek », Brussel, 1958, 24 bl. — Verant. uitg. Dr. jur. D. Deconinck, Lusthuizenlaan, 46, Brussel.

Onder deze titel heeft een groep Vlamingen, «gepoogd de blijvende noden van het Vlaamse volk te ontleden in het licht der naoorlogse situatie». Zij leggen de nadruk op het democratisch karakter van de vlaamse beweging. Ten aanzien van de zich aankondigende Europese 'samenwerking' willen zij zich bezinnen op het probleem van ons nationaal zelfbehoud, onder het motto: «Vlaanderen eerst».

Het eerste deel onderzoekt het Vlaamse Probleem tegenover de katholieke beginselen en de kerkelijke gedragslijnen. Het tweede deel behandelt de taalwetgeving en institutionele hervorming. In een derde deel (dat later zal gepubliceerd worden) zullen de konkrete besluiten uit deze praemissen worden samengevat en uitgewerkt in de vorm van een manifest.

De studie van de verhouding: vlaamse rechten en katholieke beginselen, zullen wij hier niet nader ontleden. Zij is voor ALLE Vlamingen leerzaam en verhelderend. Zij toont voor de gelovige Vlamingen (indien zulks nog nodig was) dat er geen konflikt bestaat tussen hun christelijke levensbeschouwing en hun actieve vlaamsgezindheid. Wij menen dat Henry Fayat in zijn artikelenreeks: 'De Vlaamse Beweging naar de vervulling' (1955), voor de vlaamse socialisten, tot een gelijkaardige konklusie komt.

Wij vragen bijzonder de aandacht van alle vlaamse academici voor de beschouwingen over de taalwetgeving en het vraagstuk der institutionele hervormingen. Doel der taalwetgeving was: de nederlandstalige integriteit van het vlaamse landsdeel te beveiligen, de denationalizatie van de vlaamse gemeenschap stop te zetten, en aan de Vlamingen een volwaardig 'Vlaams leven' te verzekeren, als gelijkberechtigde staatsburgers. De balans na 25 jaar is niet gunstig (ieder weet hoe het in feite gestaan is te Brussel en in het randgebied, in de administratie en in het bedrijfsleven). Er moet dus gezocht worden naar de middelen om een einde te stellen aan een onhoudbare toestand. De verschillende posities door de Vlamingen ingenomen worden gekonfronteerd waarbij wellicht een basis kan gevonden worden van verregaande eensgezindheid op een minimumprogramma. Ter zake worden vermeld: vastlegging van de taalgrens en aanpassing van de bestaande bestuurlijke en rechterlijke grenzen — volledige bestuurlijke ééntaligheid van beide landstreken benoorden en bez. de taalgrens — inrichting van taalkaders in ministeries en centrale openbare diensten — splitsing van het ministerie van Openbaar Onderwijs — Afbakening der brusselse agglomeratie met nationaal statuut voor Brussel als hoofdstad — Affirmatie naar buiten van de kulturele dualiteit van België en van het eigen aandeel der vlaamse volksgemeenschap in dit land — effectieve gelijkbevordering in de overzeese gebieden der Nederlandse taal en kultuur, of ligt de enig deugdelijke oplossing in een verregaande wederzijdse niet-inmenging, in ten minste kulturele autonomie?

Wij nodigen alle denkende Vlamingen uit tot het lezen van de brochure en tot eerlijke bezinning.

« Amerika schrijft », door Marcus Cunliffe, geaut. vert. van Jacques Den Haan. — 286 bl. Servire, Den Haag, geb. 8.90 gld.

Een opmerkelijk boek uit de reeks: De Cultuur van Amerika, waarin ook verschenen zijn: Amerika schildert en de Amerikaanse Cultuur in volgelvlucht.

Verzorgd naar vorm en inhoud, mag het voor de auteur een sukses genoemd worden, want hij is er in geslaagd ons een diepgaand overzicht te geven van de bizonderste figuren en richtingen uit de Amerikaanse letteren.

Het feit dat deze boeiende studie van de hand is van een Engelsman, Hoogleraar aan de Universiteit te Manchester in 'Amerikaanse Zaken' verleent aan de uiteenzetting een bijzonder aksent, van objectiviteit en deskundigheid tegelijk. Van af het koloniale tijdperk tot heden, worden wij ingewijd in de evolutie van de amerikaanse 'mentaliteit' zoals zij tot uiting komt in het veelzijdig, en oorspronkelijk oeuvre der markantste schrijvers. Amerika en Europa, Nieuw Engeland, Amerikaanse humor, het realisme in het amerikaanse proza, de vrijwillige ballingen, de nieuwe dichtkunst, de romankunst sinds de eerste wereldoorlog, de kritiek: vormen de kleurrijke panelen van ene indrukwekkend panopticum.

De noten, de literatuuropgave, de chronologie en het uitgebreid register met ruim 370 namen, verhogen nog de waarde van een werk, dat als modern vade-mecum ons, 'oude' Europeanen, ten dienste staat.

«Lodewijk De Vocht en de Chorale Caecilia», door Jozef Muls. — Nr. 71 der Keurreeks van het Davidsfonds, 1958. — 170 bl. + 40 pl. buiten tekst. — ingen. 55 fr. geb. 110 fr. (voor de leden van het Davidsfonds, resp. 40 en 80 fr.).

Degenen die nog geen kennis hebben gemaakt met de keurreeks van het Davidsfonds, en die voor het muzikaal leven der laatste decennia in ons land interesse voelen, moeten zich deze uitgave aanschaffen.

Zij zullen niet ontgoocheld worden, want ten eerste wordt hun door de fijngevoelige pen van Prof. Dr. J. Muls, een biografie geboden van Meester Lodewijk De Vocht, die een hoofdrol heeft gespeeld in het Antwerps en ook het Vlaams muziekleven sinds de wereldoorlog van 1914, als directeur van het Koninklijk Vlaams Conservatorium en leider der Chorale Caecilia. De prestaties van deze laatste lopen om zo te zeggen parallel met het levenswerk van Lode De Vocht, en werden, in binnen- en buitenland, door menige artistieke triomfen bekroond. We krijgen dan nog verschillende herinneringen en getuigenissen uit de kunstwereld, met een keuze van 40 platen die het panorama verbeelden van een schoon leven, gewijd aan de muziek.

«Het Nederlandse Ornament in de Renaissance», door Dr. Juliane Gabriëls. — Keurreeks van het Davidsfonds, nr. 70, 1958. 206 bl. + afb. in de tekst en 50 platen buiten tekst. — ingen. 57 fr. geb. 114 fr. (voor leden : 42 en 84 fr.).

Dit boek geeft weer eens blijk van de bijzondere verdiensten van het Davidsfonds, voor de vorming van een breed vlaams publiek tot hoger kultureel besef. Waar velen palaberen en aan de weg timmeren, ijvert het Davidsfonds jaar in jaar uit, voort om onze vlaamse mensen, het beste te geven dat hun geest verrijkt en hun zelfrespekt bewust of onbewust, doet gedijen. De geleerde schrijfster, die op het gebied der kunstgeschiedenis bekendheid verwierf door talrijke artikelen en monografiën, heeft in deze voortreffelijke studie, het Nederlands aandeel in de siervormen van de Renaissance tot zijn recht doen komen. Ook onze Akademiëci zullen er een mijn in ontdekken van kennis en kunde, waarin zij rijkelijk kunnen putten. Een helder, vakkundig en keurig werk, dat wij onvoorwaardelijk aanbevelen.

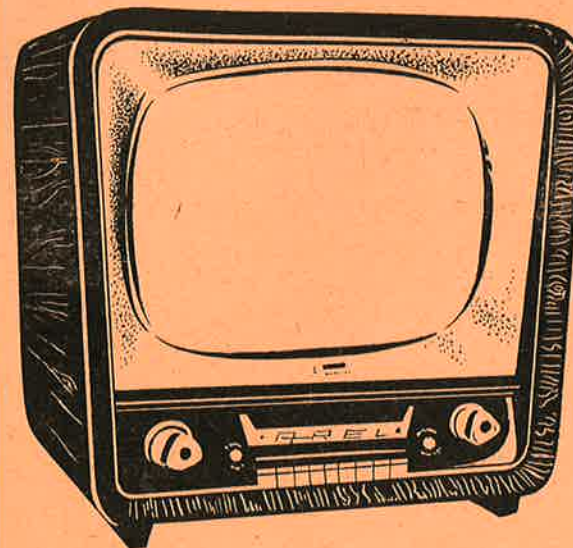
«Nooit meer slapeloos», door Dr. med. Werner Tiégel, geaut. vert. uit het duits — uitgave «Het Gouden Spoor» (Mortsel-Antwerpen), 94 bl. geplastificeerde omslag, 40 fr.

De auteur behandelt achtereenvolgens, de slaap als zodanig, de slaap van de nerveuze mens, de voorwaarden tot een gezonde slaap, en de behandeling der nerveuze slaapstoornissen. De verhandeling geeft aan ieder leek in het vak, de nodige uitleg gevolgd door praktische wenken, voor zichzelf en de huisgenoten (kinderen) om te kunnen genieten van een gezonde slaap. Wie de raad van de schrijver volgt zal weldra door het leven gaan als een mens waarvan men ondervindt dat hij 'uitgeslagen' is. Op goedkope wijze, zonder pillen, kan ieder uitgerust zijn voor de strijd van het bestaan, fit en opgevekt gedurende de dag. De nacht is bestemd hoofdzakelijk om 'goed te slapen', met warme voeten, zonder snurken of narige dromen. Dat leert ons de schrijver, op een onderhoudende en bevattelijke wijze. De vertaling is verzorgd en vlot. Een prettig en nuttig boekje.

Op ZONDAG 13 JULI te 14.30 uur in het SPORTPALEIS te ANTWERPEN

VLAAMS NATIONAAL ZANGFEEST
HULDIGING VAN EMIEL HULLEBROECK
bij gelegenheid van zijn 80ste verjaardag

Het A.V.O.H.V. namens de vlaamse akademici sluit zich aan bij deze grootse huldiging van Vlaanderens Grote Zanger en nodigt zijn leden uit deel te nemen aan dit huldebetoon en aanwezig te zijn op deze Hoogdag van het Vlaamse Lied.

FULLMATIC AREL

A R E L — S C H O T E N

EXPO 58...

BIJ U THUIS

- 100 % AUTOMATISCH
- 3 BREVETTEN
- 6 EXCLUSIVITEITEN

DEELNEMER

ACADEMICI,
HUIS- en BEROEPSPERSONEEL
 Vermijdt alle moeilijkheden in verband met de R.M.Z., sluit aan bij het

SOCIAAL
SEKRETARIAAT
DER
VRIJE BEROEPEN

Maarschalk Gérardstraat 4a
A N T W E R P E N

Telefoon : 32.52.49

Beheer :

Dr J. Van Reeth — Apot. M.
 Raeymaekers — Dr J. Roosens
 Dr L. Rombouts — Dr D.
 Rottiers.

ALTO

Excellent!